

eensstemmelse med Lovgivningens øvrige For-
 skrifter, og da der endelig ikke er nogen Grund
 til at frygte for, at Loven, om den kom til at
 gaae tilbage til det andet Thing, vilde blive
 forsinket mere end nogle faa Dage, har jeg
 meent ikke at burde undlade at stille disse For-
 slag. — Det første af dem, som er stillet til
 § 5, gaaer kun ud paa at rette en Unøiagtig-
 hed, som er ganske tydelig. Et æret Medlem
 her i Salen har gjort os opmærksom derpaa
 og det er jo iøinefaldende, at „Anordning“ staaer
 urigtigt i § 5, idet der aabenbart menes „Lov.“
 Det er imidlertid en Ucorrecthed, der kunde
 være saa meget mere mistydende, som der et
 andet Sted i Loven, nemlig i Slutningen af
 § 8, tales om en „kongelig Anordning“, men
 det er ikke den, hvortil der sigtes i § 5. Rig-
 tigheden af den Rettelste, der foreslaaes til §
 7, vil jo ogsaa være de ærede Medlemmer
 ganske indlysende. Det Udtryk, som er brugt i
 Paragraphen, nemlig at Agenten er i Cret og
 Alt ansvarlig for Fuldmægtigens Handlinger,
 svarer ikke til Ordnes virkelige Mening, og
 om man end mulig ved Fortolkningen deraf
 vilde komme til at begrænse dette Udtryk paa
 en saadan Maade, at det kom til at stemme
 med den Fortolkning, Udtrykket maatte faae,
 hvis vort Endringsforslag maatte blive ved-
 taget, saa er dette dog tvivlsomt. Disse er
 imidlertid mindre bethydende. Noget større Be-
 tydning tillægger jeg derimod Forslagene under
 Nr. 6, 7 og 8. Det vil nemlig sees, at
 Straffebestemmelsen, som findes i andet Stykke
 af § 1, er noget uklart. For det Første er det
 uklart, hvad der menes med Udtrykket „Fængsel
 indtil 4 Uger“, idet det navnlig ikke er tyde-
 ligt, om der derved tænkes ogsaa paa Fængsel
 paa Vand og Brød. Den høitærede Justits-
 minister meente, at dette Spørgsmaal maatte
 besvares bekræftende og for denne Mening
 kunde der jo ogsaa tale en Deel, idet Fængsel
 paa Vand og Brød gaaer ind under Begrebet
 Fængsel. Men under den Forudsætning er
 det jo en Urimelighed, at Paragraphen kun
 hjemler Anvendelsen af simpelt Fængsel indtil
 4 Uger, naar Meningen skulde være, at ogsaa
 Vand- og Brødsstraf skulde kunne anvendes i
 samme Tid. Det maa jo nemlig erindres, at
 1 Dags Fængsel paa Vand og Brød regnes

lige med 6 Dages simpelt Fængsel. Dertil
 kommer endnu, at Fængsel paa Vand og Brød
 i Reglen ikke beregnes ugevis. Det vilde saa-
 ledes være meget tvivlsomt, og vi have derfor
 tilladt os at stille vort Endringsforslag under
 Nr. 6. Grunden, hvorfor vi have foreslaaet
 2 Maanedes, er den, at det er den Tid,
 som nærmest vil passe sammen med Maxi-
 mum af den Multt, som findes i Slutningen
 af §§ 1 og 10. — Endvidere frembyder
 Straffebestemmelsen i § 1 den Mangel, at der
 ikke staaer, hvem Bøderne skulde tilfalde, idet det
 er tvivlsomt, om Bestemmelsen i § 10 vilde
 kunne være anvendelig ogsaa paa Bestemmel-
 sen i § 1; men selv om § 10 anvendtes paa
 § 1, er i ethvert Tilfælde den Regel, som er
 givet i § 10 om, hvem Bøderne skulde til-
 falde, aldeles ikke stemmende med Lovgivnin-
 gens øvrige Forrifter. At Bøderne tilfalde
 vedkommende Communes Kasse, vil vel for-
 modentlig sige, at de tilfalde den Communes
 Kasse, i hvilken Forseelsen er begaaet — jeg
 veed ikke, hvilken anden Commune der skulde
 kunne være tænkt paa —, men en saadan Be-
 stemmelse, at de f. Ex. paa Landet skulde til-
 falde Sognekassen i det Sogn, hvor Forseelsen
 er begaaet, er Noget, hvortil vi ikke have no-
 get Tilsvarende. Ifølge den tidligere Lovgiv-
 ning tilfalde Bøder enten Fattigkassen — paa
 Landet Amtsfattigkassen, i Kjøbstæderne Kjøb-
 stadsfattigkassen — eller de tilfalde Politikassen,
 hvilket vil sige Jurisdictionens Politikasse. I
 Straffeloven har man tillagt Statskassen Bø-
 derne. Dette er ogsaa gjort gjældende i andre
 Love, der ere yngre end Straffeloven, og det
 er i og for sig ogsaa det Fornuftige, naar der
 ikke er Tale om Love, som have en egentlig
 communal Character, saaledes at Overtrædel-
 sen af dem nærmest er en Overtrædelse lige-
 overfor vedkommende Commune. Som Følge
 deraf have vi stillet det Forslag, at Bøderne
 skulde tilfalde Statskassen, og man har da sun-
 det det rigtigst at flytte Straffebestemmelsen fra
 § 1 hen til § 10, deels fordi det i saadanne
 mindre Love er mindre rimeligt at have Straffe-
 bestemmelser splittede i forskellige Paragrapher,
 deels fordi den første Deel af § 10, der inde-
 holder de processuelle Regler, dog ogsaa skal
 have Anvendelse paa Sager, der reise sig af